

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: J. A. CERM, 507 Cherry Way od bot. Pa. Minn. dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barbartons Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn.

Stagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

HADZOBNICI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

JOHN VOGRICH, 444—6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. 1 Ely, Minn.

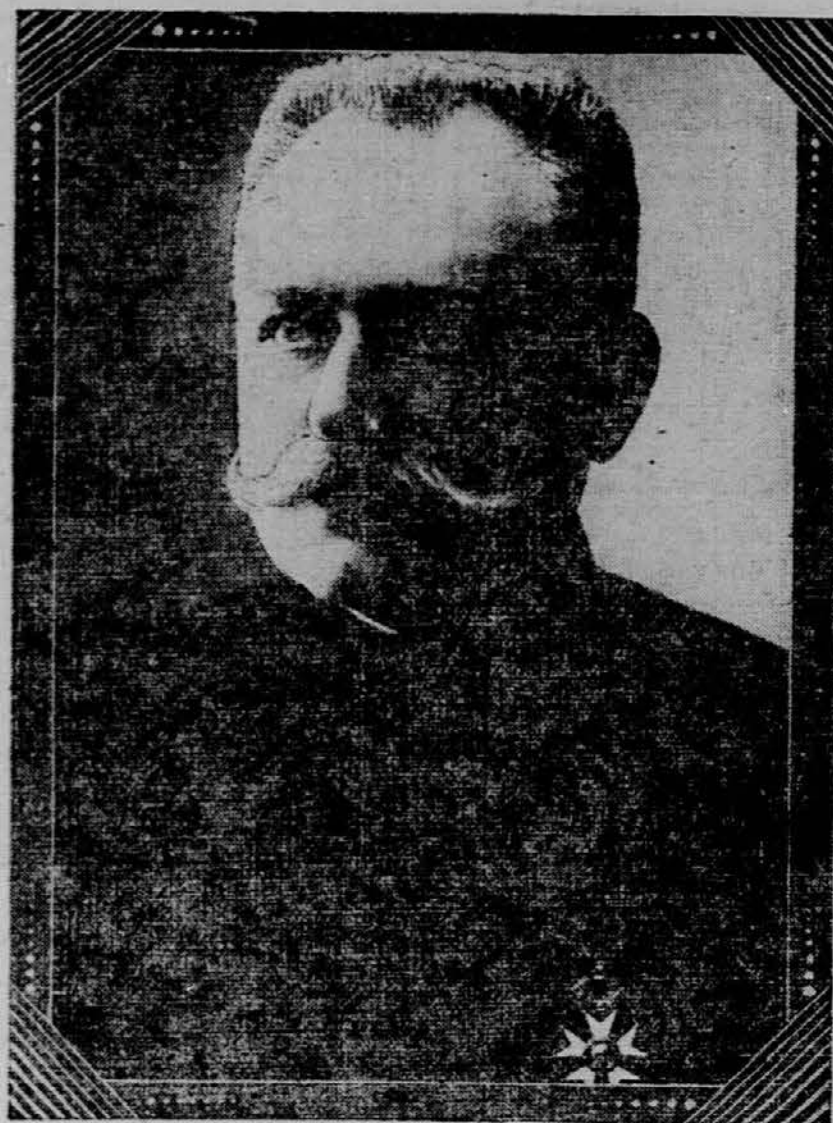
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, Stev. 8 Ely Minn.

JOHN GRAHEK, st. od društva Slovenec, Stev. 114 Ely Minn.

Vsi dopisi tiskajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarni prispevki, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo odgovarjalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

General Sarail, poveljnik francoskih čet v Solunu.

na tleh s palecem v ustih. Ko je otipal po glavi, je začutil mokra lica in jo dvignil v posteljo.

— Zaspil!

— Ida pa se ga je oklenila z rokama in zaprosila: — Pojdi tudi ti! — Strah me je, če pride! — dala mu je v uho komaj slšno — če pride mačka.

Čutil je solze na njenem licu, ustnice so trepetale, v glasu je bil daljni jok.

Ko je legel k njej, mu je prišla roko in si jo pritisnila na čelo.

— Boli me!

Adolf je otipal otekel udarec in rekel:

— Zaspil, pa ne bo več!

Zunaj se je oglašal spet nekaj glas. Adolfa se je poloteval strah. Tiščal je oči skupaj, ker se mu je prednja stena odmikala in — molčal.

Sestra je zganila roko in ga zadel v oči. Stresel se je, prijel jo za roko in zaprosil:

— Zaspil, Ida, in bodi mirna!

Ni bilo odgovora. Zaspala je; ko se je zganila, se je obrnila na drugo stran in vtaknila palec v usta.

Ura je tiktakala v temi vedno enakomerno, Ida je moljčala palec in mlaskala, včasih je zavijgalo med ustnicami, nato spet mlaskalo.

Adolf je čutil utrujenost. Zunanaj pa so hodili koraki bolj poredkoma, šepet in ropot je ponehaval.

Kaj je mami? — Ta misel se mu je zajedla v možgane. Zakaj so ga zaprli? — Zakaj je Ida v njegovi postelji? I opomba o botrih, šepetanje in smeh, tisti čudni glas in vonj po razlitem mleku: vse mu je bila uganka.

Ob njem je moljčala Ida svoj palec, da je erikalo v temi enakomerno, kakor ura na steni.

Izprva je vedel, da je v sobi: tudi okna so bila blizu, nato se j mlaskanje oddaljalo in z njim okna, ura je tiktakala pol ure daleč, slednjič nikjer več.

II.

Četrtek je bil in niso imeli šole.

Pri kavi se je Ida držala kislona glavi je imela bunko. Ker je hotela se smetane, je bila postavljena v kot.

— Tiho, da ne zbudiš mame! — Teta Vica je bila huda in stala se je bala. Adolf je srebral kavo pogledoval teto in prsal zdobrec iz ust, kadar se je obrnila proč.

Čudil se je, da mama tako dolgo spi. Bajtarica je hotela važno priti hiši — Adolfa se je smešna zdelala, ker se je znala voziti na kole su — mešala je mleko in kuhala krušno juho. S teto sta šepetali še vedno in zato je bil tudi Adolf tihi. Šlo mu je na smeh, ko je zapazil, da gleda teta levo uho, — Bajtarici pa desno izpod roke. Dolgo časa ni mogel zdržati, prsil je močno Sultanu na glavo kruh iz ust in začel kašljati, kakor da se mu je zaletelo.

Bajtarica in teta sta si pa nekaj šepetali. Ko je vstopil oče, se je ozrla teta.

Otroka sta postala pozorna; — skoz priprta vrata se je ukradel glas, ki sta ga slišala že ponoči.

Adolfu je spet vse zaživel pred očmi; Ida pa ga je iskala z očmi in se skrivala pred očetom v kot.

— Kako močan glas ima!

— Pevec bo!

Oče pa je stopil k Adolfu in mu dal drobno pismo.

— Nosi botru Ruparju!

Adolf je pogledal očeta v oči ko si je obrisal usta, pa ni razbral ničesar. Potisnil je čepico na glavo in šel okoli vogla.

Ida je obupno zajokala, da hoče z njim.

Postal je za oglom in videl, da je pismo odprto. Potegnil je pisanje iz ovitka, naslonil se plašno na zid in čital počasi. Tretje leto je hodil že v šolo, pa očetero pisave ni lahko bral. Slovkoval je; ker ni imel časa, je vtaknil nazaj. Dve besedi sta mu ostali živo v spominu.

— ...juda imamo ...

Adolf je obstal ob skrivnosti. Judje so križali Jezusa, je slišal od gospoda. V cerkvi jih je videl na križevem potu, izpred oltarja je gledal neznane bradate moške na odprtinah na koru, ki so se premikali — bili podobni ljudem.

Morda je kakšen prišel k njim! Pismo je oddal botru Ruparju.

Ruparica se mu je posmejala prišla za glavo in mu dala dve jabolki. Domača hči se mu je tudi smejala in ga norčevala vprašala:

— Zdaš boš moral zibati, Adolf kajne?

Adolfu je zastala sapa. Zobje so mu ostali v zagrozenem jabolku za par hipov, odprl je oči, obrisal se naglo z rokavom in pogledal začuden.

— Prevelik je že! — je pripomnila Ruparica.

— Ker je fant, ga bo že! — je rekel gospodar.

Adolf se je jezil na tihem. Vedel je, da se norčujejo iz njega; zakaj, tega ni umel.

Na poti mu je prihitela naproti Ida, prišla ga z glasnim vzklikom za roko in brzela rdečih lic.

— Adolf, ti ne veš: fanta so kupili nocoj! Tako majhen je kakor moja punčica in nič ne reče, samo vpije. Meži, pa lovi z ustmi prst, če se jih dotakneš. Tako majhen!

Adolf je obstal in gledal začuden.

— Ali je jud?

Zdaš ga je začuden gledala Ida in mu zrla v oči.

— Ne vem! — je pristavila in v zadregu iskala predpasnik in vlekla žepe.

— Glej, to mi je prinesel nocoj.

Adolf je pomislil in se posmejal.

— Če je majhen in ničesar ne reče, ni ničesar prinesel.

— Pa je!

Naredila je jezen šobček in v oči so ji silile solze trmice in v re, da ima teta prav.

— Prinesli so že zibelko zanj! Izpustil je njeno roko, otipal

Pomislil je nato in trdo pripomnil.

— Jaz ga že ne bom zibal!

Ruparica in njena hči sta se mu smejala, se je spomnil. Zabolalo ga je v hipu, obrnil se je v stran in krenil med njive. Ida je ostala zadaj z jabolkom. Ose so zavohale načeti sad in so zabrenčale okoli nje. Ker je držala jabolko v obeh rokah, je jela že pol prežvečene jabolčne kose pihati vanje. Ker ni nič pomagalo, je začela otepati se in kremžiti obraz, ihteti in biti z nogama ob tla.

Vrnil se je naglo k njej. Prijel jo je pod pazduho, da je zajela, pritisnil k sebi in prenesel. Opijela se ga je krčevito, da mu je dihala v lice.

Postavil jo je na tla. Ida ga je gledala skoz solze in se utešila. Prijel jo je za roko, da jo pelje naprej; začela je iznova kričati.

— Kaj ti je?

— Jabolko so mi muhe snedle.

Vrnila sta se in ga našla v travi. Adolf je sedel na tla, da pokliče božjega volka, pa je opustil in se zamislil. Ida ga je gledala in grizla jabolko, da so se ji svetili zobki. Ko je pojedla že polovico je tlesnila z rokama in hitela.

— Nekaj ponesem domov fan tu!

— Komu? — se je ozrl. — Judo?

— Saj ni jud! — je opravičevala.

— Saj ne gleda tako. Pač pač, — je popravila, — grdo gleda, drugače pa meži.

— Ne, njemu ne ponesesh!

Istrgal ji je kosček iz rok in ga zalučal v pšenico. Preden je začela kričati in se dreti, je izginil med travo in žitom, vtaknil roke v žep in se stisnil v rž.

Ida je vpijala, zlezla sama v pšenico, mandrala in tlačila bilke kakor bi šla burja skoz njo. Iskala križem in delala poti in gazi lomila slamo in si brisala oči. Ker je zagledala slepiča, je zledenel strahu, stresla se in začelo obupno klicati na pomoč, ker jo "kača grize in pika".

Teta je slišala krik na bregu in je šla ponjo. Klicala je Adolfa in tolažila Ida. Adolf pa se je tiščajal z žitom tiho kakor hrček trgaj kokalj in plavice. Ko je odšla, jih je spet razenkala.

Zakaj so kupili še fanta, se je vprašal, in povrh še celo juda. Odgovarjal si je, samo zato, da njega jeze in bo moral zibati. Izkušal si ga je predstavljati, naredil je temen obraz, in pred seboj je videl ravno tako temnega, ki je mežal in lovil z ustni prst.

Premislil se je in hitel domov. Ida si je brisala solze in gledala grdo ter drobila kolač. V kuhinji je dišalo po pečenem kruhu. Teta Vica je z važnostjo štela hlebe.

Bajtarice ni bilo videti. Ker ga ni zapazila teta, je odprl potihoma vrata in smuknil v sobo. Solnce je svetilo skoz rdečo zagrinjalo. Svečan mrak, poln slovesnosti, je vladal v izbi in bodel s svojo rdečo temo v oči. Vse v sobi je bilo rdeče. Mamin obraz in njene rjuhe. Ni spala, roka ji je trudno počivala na odeji. Dvignila je trepalnice in se mu nasmešnila.

— Kje si bil?

Pomolčal je.

— Na Rupl!

Preden je stavila drugo vprašanje, se je ozrl po sobi.

Nasmehnula se je spet, odrgnila zibelko na skrinji in pokazala.

Dojenček je samo napel ustne.

— Zakaj ste ga kupili?

Teso in počasi je vprašal, kakor bi beseda veljala cekin; poznal se mu je v glasu in na obrazu pritajen srd nad bratecem.

— Da ga imamo! — Ali ga nimam rad?

— Ne! Tudi ga zibal ne bom!

Naslonil se je na skrinjo in podložil brado z rokama, meril in sledil zagrinjala podolgem in počez.

— Od koga ste ga kupili, mami? — je dvignil glavo.

— Kuma Bajtarica ga je kupila.

— Kje?

— Ne vem!

Pobožala je njegovo kodrasto glavo, ki je iskala takim mislim pot. Vse se mu je zdelo čudno in zagonetno. Vonj v sobi ga je opajal, da je naglo dihal in naglo nislil.

Dvignil je zopet glavo; v tehtu in počasni besedi je bil stisnjen jok.

— Zakaj ste me zaprli ponoči?

— Kdo?

— Teta! — je skoraj kriknil. Dojenček se je zganil in začel vekati.

— Dajte ga nazaj, — ali pa prodajte ga!

Pobožala ga je po licu in zaprosila.

— Pojdi in pokliči kumo Bajtarico, da mu da mleka.

— Ne, ker je jud!

— Poklič, Adolf, jaz ne morem!

— Zakaj ne?

— Bolna sem!

Mamo je imel rad. Poklical je Bajtarico, sam pa je zlezal pod česnojo, legel na hrbet in gledal modro nebo nad seboj. Tu pa tam je plaval bel oblček, strnil se z drugim, mnogokrat sta se razdelila dva in med njima je rastel tretji. Skoz zelenje se je kradel solčni žarek, ščinkavec je drobnil na veji gosencio in jo delil lačnim kljunom. Mlade senice so obletovale česnojo. Nad poljem se je širil truden dopoldanski mir.

Adolf je gledal v nebo, v sebi je čutil utrujenost. Njekje zadaj je kljuvala misel in zahtevala pojasnila in sklepov, zaključkov in dejanja. Zaprl je oči in dihal vase, odprl jih spet. Čim bolj je mislil, tem bolj je čutil v sebi praznoto in neznan občutek, kakor bi se nekaj odmikalo.

— Zakaj je mama bolna in kaj ji je?

Kakor bi mu z žimo žagal ob sren, tako tesno se mu je zdelo vse. Samo cvileči glas bi moral še slišati, pa bi kričal.

— Zakaj je bolna in kaj ji je?

V odgovor mu je brnelo spet vprašanje. Stisnil je pesti. Okoli hiše je prišla dekla z grabljami in hlapec Tone je pošegetal Adolfa pod brado.

— Ali ti ne kosiš letos; koso imam zate.

— Ne!

Vstal je in ga pustil.

(Dalje prihodnjič.)

Republikanska stranka v Nemčiji.

Curih, Švica, 11. januarja.

Potniki, ki prihajajo v Švico, pripovedujejo, da se je pojavila v Nemčiji precej silna republikanska stranka, ki bo v kratkem objavila v Curihu senzeacionalno izjavo.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI
KOLENDAR

za leto 1916.

Velja s poštnino vred 35 centov.

Obseg berila:

Domovini in narodu. (Pesem.) — Običajni Kalendar. — Strašne številke. — Krogla. — Maska. — Razkritelj petroleja. — Red Marije Terezije. — Francija v vojnem času. — Jasna noč. — Moja ura. — Svetovna vojna in katoliška Cerkev. — Duševni blisk. — Pri sanitetnih kolonah, na bojišču. — Eksplozivne snovi. — V lekarni "Avstrija". — Iznajditelj podmorskega čolna. — Galipolis in Dardanele. — Julija Romain. — Rmena pošast. — Doživljaji v zraku. — Podzemljsko mesto v Wieliczki. — Čustvena udova. — Kovač. — Kolonijalna posessva Nemčije. — Bodočnost Evrope. — Urednik. — Pohabljenec. — Le Betail. — O vzrokih svetovne vojne. — Petindvajset frankov. — Kako nastane strelni jarek. — Kdo je bil? — Klasični topovi. — Pes v vojni. — Belgijska armada. — Pri generalnem štabu. — O podobnosti dvojčkov. — Ljubi denar. — Srečanje. — Mobilizacija v Venezueli. — Specialitete. — Prvi polet iz Evrope v Ameriko. — Čudne zgodbe. — Rdeči trak. — Pregled dogodkov svetovne vojne. — Kitajski tipi. — Smešnice. — Oglasi.

Slike:

Italijanski vodljivi zrakoplov nad Benetkami. — Sestanek nemškega in avstrijskega cesarja. — Prevažanje avstrijskih čet preko reke San. — Turška artilerija na Galipolisu. — Prizor na cesti v Belgradu: učinek šestnajstpalčne avstrijske granate. — Potop angleške ladije "Majestic" v Dardanelah. — Avstrijska kavalerijska patrulja ob Visli. — Ruska infanterija v zakopih. — Italijani so vjeli avstrijskega špijona. — Avstrijski oklopni vlak v Galiciji. — Italijanski bersaljeri v boju. — Mrtveci v zavzetem belgijskem zakopu. — Italijanska gorska baterija pripravljena za akcijo. — Ranjeni Rusi, zapuščeni od svojih ob priliki bega iz Varšave. — Srbske utrdbe pri Belgradu, razdejane od avstrijskih topov. — Avstrijski vojniki, katere so vjeli Italijani na goriški fronti. — Učinek avstrijskih granat v Zagradu. — Ameriški podmorski čoln. — Vojni arsenal v Belgradu, katerega so Avstrijci razdejali. — Fort št. 10 pred Przemyslom, katerega so Nemci zavzeli z bajonetnim naskokom. — Avstrijska havbična baterija v akciji. — Pogled na del Varšave. — Bolgarske čete na gorskem prelazu ob srbski meji. — Avstrijske prednje straže v Rusiji. — Italijanska poljska bolnica dve milje za fronto. — Prizor iz Lvova. — Učinek avstrijske granate v Anconi. — Avstrijska invazija na Poljskem. — Ruski vojni jetniki. — Vodljivi angleški zrakoplov. — Bovec s Prestreljnikom. — Triglavsko pogorje.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

32 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

EMILE GABORIAU:

TATVINA

(Nadaljevanje).

— No, vidite.
— Le počakajte še malo. — Kaj če bi prebral do konca? — Zadnji Lagors — imenoval se je Rene-Hentri — se je oženil leta 1848 s Klariso Fontanet in je kmalu zatem umrl brez možkih potomcev. — V nobenem registru nisem mogel dobiti imena Lagors.
Prosper se je vedno bolj čutil.

— Kako pa pride Fauvel do tega, da smatra Raoula za svojega nečaka?

— On ga smatra za nečaka svoje žene. — Na to vam bom pozneje odgovoril. — Poslušajte, kaj sem se izvedel. — Vam je Lagors povedal, kaj ne, da ima vsako leto dvajsetisoč frankov rente? — Zadnji Lagors ni zapustil niti fika premoženja, pač pa par tisoč dolga. — Vse je izgubil z nesrečnimi spekulacijami. — Učova bi lakote umrla, če bi je ne podpirala žena nekega pariškega bankirja.

— Če Raoul ni Lagors in če ni nečak bankirjeve žene, kaj pa je? — Tega pa še ne vem, ljubi Prosper. — Lažje je bilo namreč doznati, kaj ni kot kaj je. — Na svetu je pravzaprav samo en človek, ki ve, kdo je namišljeni Lagors.

— Vi mislite markiza Clamerana?

— Seveda.

— Ta človek se mi ni že od nekdaj posebno dopadel. — Ali veste kaj natančnejšega o njem?

— Veliko ne, toda kar vem, ni zanj posebno dobro. — Louis Clameran se je rodil v Tarasconu. Imel je starejšega brata, Gastona, ki je moral zaradi nekega uboja pobegniti v Ameriko. On je bil dober in priden mladenič, dočim je bil njegov brat Louis polu samih slabih lastnosti. — Po očetovi smrti je prišel v Pariz in v kratkem času zafrkal vse svoje premoženje. Ko mu je zmanjkalo vseh sredstev, je vstopil v vojaško službo. Tam ni ostal dolgo. Zatem je šel na Angleško in je tam živel par let. — Naenkrat se je zopet pojavil v Parizu, kjer so mu povedali, da se je vrnil njegov brat na Francosko in prinesel seboj veliko premoženje. Šel je k njemu in živel pri njem par tednov. V tem času je njegov brat Gaston umrl in mu zapustil vse svoje premoženje.

Prosper je ves začuden poslušal to zgodbo.

— Potemtakem ni on pravi markiz ampak je dobil ta naslov po svojem bratu.

— Da, tako je.

— Kmalu zatem se je pa pojavil Raoul, kaj ne?

— Da, tako se je zgodilo.

— In mesec kasneje ni hotela Magda z menoj govoriti.

— Moj ljubi Prosper, naenkrat se postali prebrisani. ...

Stavka ni bil izgovoril do konca, ker je stopil v sobo nov gost. Bil je popolnoma obrit in oblečen v livrejo z zlatimi našitki.

— No, Josip Dubois, kako je?

Čitatelji so gotovo ugabili, da Josip Dubois ni bil nikdo drugi kakor Fanferlot, novi služabnik markiza Clamerana.

— O, mojster, kmalo bo počilo. Strašno je že vroče!

Prosper je neprestano motril služabnika in se skušal spomniti, kje je že videl tega človeka. Kje je že videl te žive oči?

Dubois je sedel k sosednji mizi in nadaljeval:

— Pripoznati vam moram, mojster, da služba ni posebno prijetna. Takega gospodarja kot ga imam jaz, ni lahko služiti.

— No, le povej, le povej. — Saj veš, da nimamo mnogo časa.

— Včeraj je šel gospod iz hiše, jaz pa seveda skrivaj za njim. — Ali veste kam se je odpravil? — Naravnost v hotel pri "Arangelnu", kjer je vprašal za neko mlado damo. Ker ni nič izvedel, je šel v Lagorsovo stanovanje. — Tam je proklinjal, da je bilo groza. — Razumel sem samo sledeče besede: — Ptica nam je ušla, in nikdo ne ve, kje se nahaja. — Proketo, da sva mogla biti tako nepazljiva! — Ali ona kaj ve? — ga je vprašal Lagors. — Ne, — je odvrnil markiz — nisem drugega kot ono, kar sem ti že povedal. — Toda s tem lahko spravi vsakega količjak premetenega človeka na pravo sled.

Verduret se je nasmešnil:

— Tvoj gospodar je pa res premeten.

— Lagors je kar podelenel in vzklil: — Ji bom že jaz pokazal, coprnici! Marki je zganil z ramenji, in rekel, da se jo mora najprej imeti, če se jo hoče napraviti neškodljivo.

Prosper je napeto poslušal služabnikovo pripovedovanje. Vedel je samo to, da je Raoul, kateremu je bil vse zaupal, čisto navaden lopov.

— Včeraj po kosilu — je nadaljeval služabnik — se je moj gospodar tako oblekel kakor da bi šel na svadbo. — Peljati sem ga moral k gospodu Fauvellu.

— Ni mogoče! — je vzklil Prosper.

— Kaj ni mogoče? — Do polnoči je bil pri bankirju.

— Kakšen je bil, ko se je vrnil?

— Prav vesel ne. — Meni je rekel, da naj me hudič vzame.

Josip je napravil dolg požirek in nadaljeval:

— Danes je precej pozno vstal, pa je bil še vedno slabe volje. Ko je prišel k njemu Raoul, sta se začela zopet kregati.

— Zakaj sta se kregala?

— Tega pa ne morem natančno povedati. — Vem samo to, da je šlo za denar. Govorila sta namreč angleško. — Slišal sem besedo money. — Slednjič sta se pomirila in se začela po francosko meniti o masketadi. Med drugim sem slišal tudi sledeče besede, ki jih je izpregovoril markiz: — Naj se zgodi karkoli hoče, v svoji hiši v Vesinetu moram biti nocoj. — Raoul mu je odvrnil: — Dobro.

Medtem so začeli prihajati v gostilno novi gosti.

Verduret je rekel Josipu:

— Sedaj pojdi, da te gospodar ne bo pogrešal. — Sicer je pa prišel še neko drugi, ki hoče govoriti z menoj.

Ta človek je bil Cavallion. — Preplašeno je gledal semtertja po sobi, ko je pazgledal Verdureta, je stopil k njemu in mu izročil mal zabojček.

— To je naša Nina v omari.

Verduret je razvil papir in vzel iz njega molitvenik. — Kmalu je našel ono stran iz katere so bile izrezane črke.

Ko je Prosper zapazil knjigo, je prebledel. — To knjižico je bil podaril Magdi, ko sta šla na božjo pot v Notre Dame de Fourrieres.

— Ta molitvenik je Magdin! — je vzklil.

Medtem je vstopil mal deček in izročil Verduretu pismo. Raztrgal je ovitek, prebral seboj in vzklil:

— Hitro, hitro, da ne zamudiva!

Verduret ni Cavallion niti pogledal, temveč je potegnil Prosperja na cesto.

— Za božjo voljo, kaj se je zgodilo? — je vprašal Prosper.

— Takoj, takoj — je odvrnil Verduret in stopil k prvemu vozniku ter ga vprašal:

— Koliko zahtevate do Vesineta?

— Slabo vreme je in tu, pozno je že. Za manj kot petindvajset frankov vas skoro ne morem peljati.

— Dobili jih boste petdeset, če boste dotekli voz, ki je po uro pred nami.

— Vstopita, gospoda. — Ko je bil voz pri vratih, je Prosper rekel:

— Vstopita, gospoda. — Ko je bil voz pri vratih, je Prosper rekel:

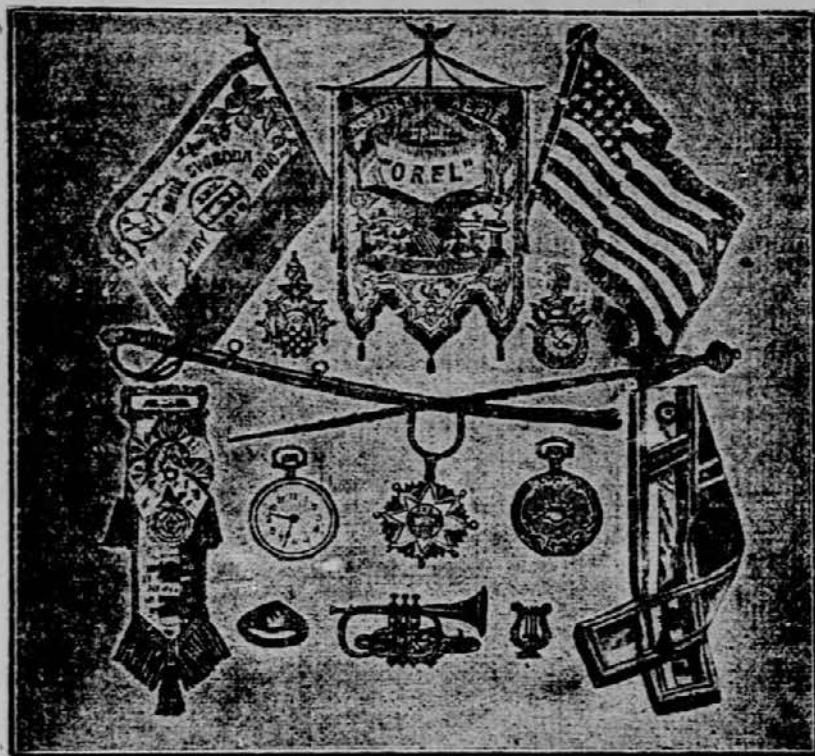
— Vstopita, gospoda. — Ko je bil voz pri vratih, je Prosper rekel:

— Vstopita, gospoda. — Ko je bil voz pri vratih, je Prosper rekel:

— Vstopita, gospoda. — Ko je bil voz pri vratih, je Prosper rekel:

— Vstopita, gospoda. — Ko je bil voz pri vratih, je Prosper rekel:

— Vstopita, gospoda. — Ko je bil voz pri vratih, je Prosper rekel:

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, veržlico, privrsko, prestano itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene za cene vprašate. Upranjanje vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošiljam brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 328.

L dobiti "GLAS NARODA" akosi štiri mesece dnevno, tuzemski nedelj in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobiti tedensko 56 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila s bojišča in razne druge. Sedaj ga sleherni dan razpokiujemo 12,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovno unijo.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE

UNJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:
DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Kaj pravijo pisatelji, pisatelj in državni in kraljevski ministri.

"Doli z orožjem!"

Lav Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjige sem s velikim zanimanjem prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga mi je bila v roke v obdobju, ko sem bil v vojni službi.

Friedrich Schopenhauer: Odkar je umrla madama Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Schopenhauer.

Prof. dr. A. Dedel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da je bližja človeštvu bolj čast. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovnik: To knjigo bi človek najraje poljudil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rossegger piše: Sedel sem v nekem gostu pri Kriegerbach in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem našel, da bi se prestavilo knjigo v vsi kulturni jeziki, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bo je tudi v solah ne smelo manjkati. Na svetu so družba, ki razširja Sveto Pismo. Ali bi se na magis ustanovili družba, ki bi razširjala Sveto knjigo?

Henrik Marti: To je najboljša objektivna knjiga, kar sem doslej bral.

G. Neumann Neff: To je najboljša knjiga, kar se mi sploh ljubi, ki se bori za svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1900 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekakor jo bom prebral. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi si nje brisali svet in učili vse narode.

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski sobi: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta žena Berta al. Schopenhauer. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislila, da se ne bo nihče več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠIĆ.

ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila. Upravištvu "Glas Naroda"

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravljalo.

Brezplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvjetnikov, trgovcev s zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kažipotov in posestnikov goatin.

Daje se informacije v naravnih jezikih: kako: postati državljani, kjer se oglašiti za državljanske listine.

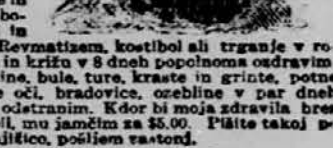
Sorodniki naj bi se sestali s prijatelji na Ellis Islandu ali pri Large Office.

DRŽAVNI DELAVSKI DEPARTAMENT (State Department of Labor) BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 26 East 29th St., odprt vsaki dan od 9. ure zjutraj do 5. popoldne in sredo zvečer od 8. do 10. ure.

POSEBNO ROJAK

Najbolj uporabna knjiga za vsakega priseljence, ki se hoče vnovič naučiti jezika in se hoče vnovič naučiti jezika in se hoče vnovič naučiti jezika.

JAKOB WAHLICH.

1007 E. 64th St., Cleveland, O.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijalnih posestev vseh veseli.

Obsega 11 raznih zemljevidov

na 20-tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika

Cena samo 25 centov

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravn otako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Združenjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dosepejo denarne pošiljate tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljate v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino!

100 K velja sedaj \$13.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.